വചസ്സ്

മാസികം

2002 നവംബർ-ഡിസംബർ

എട്ടുപുറം

പതിനാലാം ലക്കം

14

ചിത്രവിചാരം

ചിത്രകാരൻ : എൻ.എസ്.മണി

ഈ ലക്കത്തിലെ വചസ്സ്:

വാക്ക് മനുഷ്യരെപ്പോലെയാണ്.
ജീവിക്കുന്ന ഓരോ വാക്കിനും
പിന്നിലും മരിച്ചുപോയ അനേകമനേകം
വാക്കുകളുണ്ട്

-എൻ.പ്രഭാകരൻ

സൗജന്യ വിതരണം

കുറിയതേ കുറിക്കുകൊള്ളൂ

വചസ്സ് മാസികം

14

വചസ്സ് പതിനാലാം ലക്കം 1178 തുലാം-വൃശ്ചികം

ചെറിയ സൃഷ്ടികൾ അയയ്ക്കുക

എഴുത്തുകുത്തുകൾ ഈ വിലാസത്തിൽ-

ശശിധരൻ കുണ്ടറ, കുണ്ടറ പി.ഒ.,കൊല്ലം-691501.

മുഖം

ആനന്ദലബ്ധിക്കിനി...

പുരസ്കാരമതങ്ങൾ വിഭ്രമചിത്തരാക്കുന്നത് ഇന്ന് നിത്യസംഭവം. കമലാസുരയ്യയ്ക്ക് എഴുത്തച്ഛൻ പുരസ്കാരം മതം മാറുംമുമ്പ് കൊടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ പരമേശ്വരവാദം ഉണ്ടാകില്ലായിരുന്നു.- സർഗ്ഗ സംവാദമല്ലേ. എഴുത്തച്ഛനെ മറന്നവർക്ക് ഓർക്കാൻ പുരസ്കാര പ്രശ്നവും ശില്പപ്രശ്നവും കാരണമായി. അയ്യപ്പപണിക്കരുടെ പുരസ്കാര ത്യാഗം ഏത് 'കളർ' അടിച്ചുകാണിക്കും? ദേവൻ-എം.ടി. ഏറ്റുമുട്ടൽ ഏറ്റുപറച്ചിലിലൂടെ ഒത്തുതീർന്നു. മൊത്തത്തിൽ ശരാശരി സാംസ്കാരിക മലയാളിക്ക് ആനന്ദലബ്ധിക്ക് ഇനി എന്തുവേണം?കാക്കേ കാക്കേ കൂടെവിടെ? 'മധുരം മലയാളം, എന്റെ മലയാളം!'

പത്രാധിപർ.

പ്രതിമുഖം

കുരീപ്പുഴയുടെ വർത്തമാനം നന്നായി. തോമസ്കുട്ടിയുടെ ചിത്രവും നന്ന്.

ബി.എസ്.രാജീവ്

അഭിമുഖവും പ്രദീപ്കുമാർ കല്ലട, റെനി എന്നിവരുടെ കൃതികളും മികവ് പുലർത്തി. ഷൈറജിന്റെ ലേഖനം കുറേക്കൂടി വിശദമാകണമായിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിനുള്ളിലെ വലിപ്പമാകാം വചസ്സിനെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നത്.

മാക്സ് പെരേര.

നദീജലത്തിന്റെ കാരണത്താൽ ജനപദങ്ങൾ തമ്മിൽ പോരടിക്കുന്ന കാഴ്ച ആഗോളവ്യാപകമായി തന്നെ സർവ്വസാധാരണമായിരിക്കുന്നു. അതിനിടയിൽ ആർഭാടപൂർവ്വം ലഭ്യമായ രണ്ട് കാലവർഷങ്ങളുടെയും 44 നദികളുടെയും ജലവിഭവത്തിൽ ഭൂരിഭാഗവും സമുദ്രത്തിലേക്കൊഴുക്കിക്കളഞ്ഞ് ആഘോഷിക്കുന്ന ഒരു ഉട്ടോപ്യൻ പ്രവിശ്യയാകുന്നു കേരളം. ചത്തീസ്ഗഢിലെ ഷിയോനാഥ് പോലെ നമ്മുടെ നദികളെയെല്ലാം വിറ്റഴിക്കാൻ സർ-ക്കാറ് തയ്യാറാകണം. എന്നാൽ ആകുന്നിരിക്കം കൊണ്ട് അന്തോണി രാജാവിനും ഒപ്പമുള്ള അന്തംകമ്മികൾക്ക് വിദേശയാത്രകൾ നടത്തി പുട്ടടിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യാം. കമ്മീഷൻ വകയിലുള്ള കൂട്ടേഷൻ വെറെയും നദികൾ വാങ്ങിക്കാൻ തമിഴ്നാടോ കർണ്ണാടകയോ എപ്പോഴേ റെഡി. അവരതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അപ്പവും വീഞ്ഞുമായി തിരികെ എത്തിച്ച് മലയാളികളെ ആരോഗ്യച്ചാമികളായി നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യും. ഹെന്തതിശയമെ ദൈവത്തിൻ സ്നേഹം...

ശൈലൻ പുൽപ്പറ്റ

കഥ

മഹാ(പ്ര)സ്ഥാനം

വൈ.ജിതൻ

നമ്മുടെ സർചാത്തുവിന്റെ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടയാളായിരുന്നു ശ്രീമാൻ പുല്ലൻ. ആഹാരപ്രിയനായ ഇദ്ദേഹം നാലും കൂട്ടി കുഴച്ചുണ്ട് പയ്യൻസ് ലിറ്റററി വർക്സ് വെട്ടിവിഴുങ്ങി ചാരുകസേരയിൽ മലർന്നുകിടന്നു. വയറല്പം പെരുകിയിരുന്നതുകൊണ്ട് ഡൈജസ്റ്റ് വായിച്ചാലോ എന്നു വിചാരിച്ചെങ്കിലും ഉറച്ച തീരുമാനത്തിന് മുമ്പ് തൂങ്കിപ്പോയാച്ച്. ചിന്ന ഡ്രീംസ് കണ്ട് ചുണ്ടുനുണച്ചു. സ്വപ്നത്തിൽ നിത്യകാമുകി അന്നമ്മ അവതരിച്ചു. റിലീജിയസ് പ്രോബ്ലം പ്രണയത്തിലും സവാരിയിലും വിഷയമല്ല. മതകലാപത്തിൽ എതിർമതത്തിലുള്ളവരെ ബലാൽസംഗം ചെയ്യുന്നതിൽ മതം പ്രശ്നമില്ലെന്ന് മിസ്റ്റർ പുല്ലൻ ആത്മഗതം ചെയ്തു. ഡ്രമറ്റിക്കായിതന്നെ, സ്വപ്നം തുടർന്നു. ബേക്കറി, ഹോട്ടൽ, ഊട്ടുപുര തുടങ്ങിയ ഡെലീഷ്യസായ ഏരിയ കവർച്ചചെയ്യുമ്പോൾ പുല്ലൻ അന്നമ്മയുടെ കൈയ്യിൽ ബലമായി പിടിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തിന്റെ അമ്മയായിരുന്നല്ലോ അന്നമ്മ. (അവളുടെ പിതാശ്രീ ഒരു വ്യാകരണംമാഷായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അത്യാവശ്യം തത്പുരുഷൻ പുടികിട്ടുമായിരുന്നു) ഇൻസ്റ്റാൾമെന്റിൽ ജീവിതം വിൽക്കുന്ന ഒരു സുന്ദരി പെട്ടെന്നാണ് പുല്ലന്റെ സ്വപ്നത്തെ പിഴുതെടുത്തത്! കയറുൾപ്പടെ എന്തും തവണയിൽ- അവളുടെ ഇൻഫെർമേറ്റീവ് സ്പീച്ച് പുല്ലനിഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്തൊക്കെയോ ബുക്കും ചെയ്തു. ഒടുവിലാണ് പേര് ചോദിച്ചത്- അന്ന- പുല്ലൻ ഒന്നുഞെളിഞ്ഞാച്ച് ഒരു 'മ്മ' വച്ചുകൊടുത്താൽ തന്റെ നിത്യകാമുകിതന്നെ അന്നമ്മ. അവൾ ഒന്നുമറിയാതെ ഇറങ്ങി നടകൊണ്ടു. പുല്ലൻ പെട്ടെന്നുതന്നെ അവളോടൊപ്പം ഇറങ്ങി നടന്നു.

വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്-

അന്നമ്മ വെറും അന്നത്തിന്റെ അമ്മ മാത്രമായിരുന്നില്ല. അന്നനടകൂടിയായിരുന്നു. അതായിരിക്കാം കഥാഗതന്റെ മഹാപ്രസ്ഥാനം.

തിംബക്തു എന്ന ആകാശമിഠായി

റെനി

കോളനി വാഴ്ചയുടെ കാലത്ത് അധിനിവേശത്തെ എല്ലാ അർത്ഥത്തിലും പരാജയപ്പെടുത്തിയ സ്വപ്നലോകമാണ് തിംബക്തു ആഫ്രിക്കയിലെ മാലി എന്ന രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ പ്രദേശം ചരിത്രം പഠിക്കുന്നവർക്ക് നീലനിലാവ് നൽകുന്നു.തുർഗ്ഗ് (Tuareg) എന്ന നാടോടി ജനവിഭാഗമാണ് 1100 ൽ തിംബക്തു സ്ഥാപിച്ചത്. 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തിംബക്തു സ്വർണ ശേഖരത്താൽ സമർദ്ധമാണെന്നന് ലോകമാകെ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ കാലയളവിൽ തന്നെ ഇസ്ലാമിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികവും ബൗദ്ധികവുമായ സ്ഥലമെന്ന നിലയിൽ തിംബക്തു പ്രസിദ്ധി നേടി. ഏകദേശം 15000 വിദ്യാർത്ഥികൾ അവിടുത്തെ

യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പഠനം നടത്തിയിരുന്നു, 17-ാാം നൂറ്റാണ്ടിലും 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും അനവധി പാശ്ചാത്യ സഞ്ചാരികൾ തിംബക്തുവിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ ഒരാൾ പോലും മടങ്ങി വന്നില്ല. ആ സഹാറ മരുഭൂമിയിൽ അകപ്പെട്ടവരെക്കൊണ്ട് ഒട്ടക മൂത്രവും സ്വന്തം രക്തവും കുടിപ്പിച്ചതായി ഇതിഹാസം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. 1618 ലണ്ടനിലെ ഒരു കമ്പനി സാമ്പത്തികമായി ആകർഷണീയമായ തിംബക്തുവിലേക്ക് ഒരു യാത്ര നടത്തി. ആ യാത്രയിൽ ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാവരെയും കൂട്ടക്കൊല ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. രണ്ടാമതൊരു കൂട്ടർ തിംബക്തു തേടിപ്പോയെങ്കിലും അവർക്ക് അത് കണ്ടെത്തുവാൻ കൂടി കഴിഞ്ഞില്ല. സ്കോട്ടുലണ്ടുകാരനായ ഒരു ഡോക്ടറുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘം 1805 ൽ തിംബക്തുവിലേക്ക് പോയെങ്കിലും ഡോക്ടർ ഒഴികെ എല്ലാവരും കൊല ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഭ്രാന്തനായി മാറിയ ഡോക്ടറെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടക്കുന്നതായിട്ടാണ് അവസാനം കണ്ടെത്തിയത്. 1824 പാരീസിലെ ജ്യോഗ്രഫിക്കൽ സൊസൈറ്റി ഒരു ഇനാം പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. തിംബക്തു ആദ്യമായി സന്ദർശിച്ചു ആ കഥ പറയുന്ന വിദേശ വംശജനു 7000 ഫ്രാങ്കും 2000 ഫ്രാങ്കും മതിപ്പുള്ള സ്വർണവും നൽകുമെന്ന് അറിയിപ്പുണ്ടായി. സ്കോട്ടുലണ്ടുകാരനായ സഞ്ചാരി Gordon aing 1826 ൽ തിംബക്തുവിൽ എത്തിച്ചേരുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ അയാളും ദുരൂഹമായി കൊലചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഫ്രഞ്ചുകാരനായ സഞ്ചാരി റെനെ അഗസ്റ്റി കെയ്ലി അറബി വേഷം ധരിച്ച് തിംബക്തുവിൽ അവിടെ രണ്ടാഴ്ച തങ്ങുകയും മടങ്ങി വരുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ഫ്രഞ്ച് ജ്യോഗ്രഫിക്കൽ സൊസൈറ്റിയുടെ സമ്മാനം നേടുകയും ചെയ്തു. 18-ാാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫ്രഞ്ചുകാർ കീഴടക്കിയപ്പോഴും തിംബക്തു അധിനിവേശത്തിനെതിരായി അജയ്യമായി നിലകൊണ്ടു. 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിലും തിംബക്തുവിന്റെ ദുരൂഹത തുടരുകയാണ്. 1920 ൽ തലസ്ഥാനമായ അൽജിരീസിൽ നിന്നും ഉദ്ഘാടനപറക്കൽ നടത്തിയ വിമാനം ഒന്നും അവശേഷിക്കാതെ അപ്രത്യക്ഷമായി. 1960 ൽ മാലിയുടെ ഭാഗമായി തീർന്ന തിംബക്തുവിനെ ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ ലോകത്തിലെ പുരാവസ്തു കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആഫ്രിക്കൻ പഴഞ്ചൊല്ല് പറയുന്നത് പോലെ ഉപ്പ് വടക്കുനിന്നും വരും, സ്വർണം തെക്കുനിന്നും, വെള്ളി വെള്ളക്കാരുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും പക്ഷേ ദൈവം വചനവും അറിവിന്റെ ഖനിയും തിംബക്തുവിൽ നിന്നു മാത്രമേ കണ്ടെത്താൻ കഴിയൂ. പുത്തൻ കോളനി വൽക്കരണത്തിന്റെ ഈ കാലത്ത് - സ്വന്തം സ്വത്വത്തെ ഭേദിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവർക്ക് - നരകം വിധിച്ച ഈ സ്വപ്നഭൂമി - നമ്മുടെ ആകാശമിഠായി ആകട്ടെ!

കവിത

വാക്ക്

ഓരനല്ലൂർ ബാബു

വിഷുപക്ഷി-
ഉണരുംമുൻപ്
എനിയ്ക്കൊരു-
വാക്കിലുണരണം.
ഈ ദീപംകെടുകിലും
ദീപ്തമായി തീരുന്ന
വാക്കാകണം;
എനിക്കാവാക്കിന്റെയകം
പൂക്കണം.
വാക്കാഴത്തിലുരുന്നാരോ-
തൊടുക്കും
അമ്പേറ്റെന്നുള്ളം
ജ്വലിയ്ക്കണം!
അങ്ങനെ-
വാക്കിന്റെയുള്ളിലൊരു-
കടലുതീർക്കണം.

പറന്നു പോയ ചിലത്

ദർശനിസംജ്ഞ

അകലത്തിലാണ്
അകാലത്തിലും
കൂടെയില്ല
പക്ഷേ എൻ നിഴലാണ്
ഓർമ്മയില്ലെങ്കിലും മറന്നിട്ടില്ല
എന്നിട്ടും
ഓർത്തെടുക്കും മുമ്പേ
പറയാതെ പോകുന്നു
നിഴലുണങ്ങിയ വാക്കുകൾ

വിള്ളൽ

പവിത്രൻ-തീക്കുനി

വീടിന്റെ വിള്ളലിൽ വാലുമുറിഞ്ഞ
പല്ലി ചരിഞ്ഞുകിടന്നു;
ഓർമ്മകളുടെ വിള്ളലിൽ
പൂമ്പാറ്റയും തുമ്പപ്പൂക്കളും വിതുമ്പി,
എന്റെയും നിന്റെയും അസ്തമിക്കാത്ത
വിള്ളലിൽ
സുഹൃത്ത് വിയർത്തു.

രചനകളും സംഭാവനകളും തന്ന എല്ലാ വചസ്സ് സുഹൃത്തുക്കൾക്കും നന്ദി. നാടകപതിപ്പിലേക്ക് ചെറു രചനകൾ ക്ഷണിക്കുന്നു.

സാംസ്കാരികാധിനിവേശത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ

ജോൺ കെന്നഡി ശിങ്കാരപ്പള്ളി

ഭാഷ്യ്ക്കതീതമായ ഒരു വസ്തുനിഷ്ഠയാഥാർത്ഥ്യത്തെ/സത്തയെ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് കഥ എന്ന കാല്പനിക ധാരണയെ പുതു ചിന്ത അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. ഭാഷ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ പ്രേക്ഷണം ചെയ്യുന്ന സുതാര്യമാധ്യമമാകണമെന്നും യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയും ബോധത്തിന്റെയും രൂപീകരണം നടക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്ര മേഖലയാണെന്നും പുതുചിന്ത സമർത്ഥിച്ചു. പുതിയ ചിന്തകരുടെ അൽത്തൂസർ, ബാർത്ത്, ഫൂക്കോ, ദറീദ തുടങ്ങിയവർ) സാന്നിധ്യം കൊണ്ട് സാഹിത്യ/ജ്ഞാനശാസ്ത്രങ്ങളാകെ ഉടച്ചുവാർക്കപ്പെട്ടു. ആഖ്യാനങ്ങളെ വേർതിരിച്ച അതിരുകൾ മാഞ്ഞു. നോവലും നാടോടിക്കഥയും പത്രവാർത്തയും ചരിത്ര രേഖകളുമെല്ലാം ചേരുന്ന ആഖ്യായിക എന്ന വിഭാഗത്തിലെ ഒരുപശാഖ മാത്രമാണ് ചെറുകഥ എന്നുവന്നു. ചരിത്രം നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു ആഖ്യാനമെന്ന നിലയിൽ കഥ സാംസ്കാരിക സംഘർഷങ്ങളുടെ ചിഹ്നഭാഷയിൽ നിറയുക സ്വാഭാവികം. ഇത് ഒരേസമയം ഇരവേട്ടക്കാരൻ ദ്വന്ദത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. ടെലിവിഷൻ, സിനിമ പത്രവാർത്തകൾ, പരസ്യഭാഷകൾ എന്നിവയെല്ലാം കഥയുടെ ഭാഗമായി കഴിഞ്ഞു. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ തിരുവാഴിയോടിന്റെ വിഹിരപുരത്തെ വവ്വാലുകൾ മാധ്യമപരസ്യ ചിത്രങ്ങളുടെ ഭാഷാരൂപങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ആഖ്യാനമാണ്. ഒരു ചീത്തസിനിമയുടെ ഷൂട്ടിങ്ങനെക്കുറിച്ച് എഴുതുമ്പോൾ സാറാജോസഫ് തിരുത്ത് എഴുതുമ്പോൾ മാധവനും ഇത്തരം സിനിമ/ടി.വി./പരസ്യ ഭാഷയുടെ കലർപ്പ് തന്ത്രപരമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും കാണാം. സംസ്കാരത്തിന്റെ ശരീരത്തിൽ കൈവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അധിനിവേശ തന്ത്രങ്ങളെ പാരഡിയും യന്ത്രഭാഷയുടെ സമാന്തരങ്ങളും കൊണ്ട് പരിഹസിച്ചു പ്രതിരോധിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം മലയാള ഭാഷയിൽ ഉയിർകൊണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

അരുൺ
മുളവന

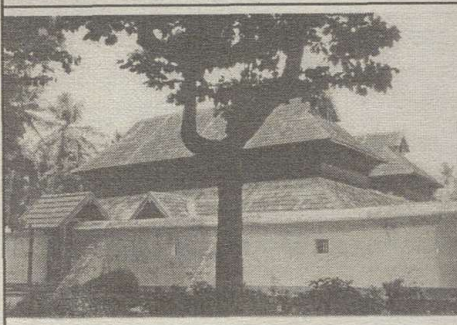
ചുവർചിത്രം

ഓടനാടിന്റെ ഓർമ്മകൾ ഉറങ്ങുന്ന കൃഷ്ണപുരം കൊട്ടാരം

ജ്യോതികുമാർ

ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഓടനാടിന്റെ ഹൃദയപ്രദേശമായ ഓച്ചിറ പടനിലത്തനും കായംകുളത്തിനു മിടയ്ക്ക് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മനോജ്ഞസൗധമാണ് കൃഷ്ണപുരം കൊട്ടാരം. കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കിൽ കാര്യമായ പരിക്കുകളേൽക്കാതെ ഈ ശില്പ സൗകുമാര്യം ചരിത്രാന്വേഷികൾക്ക് കൗതുകം പകർന്നുകൊണ്ട് ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു. ഓടനാട് രാജാക്കന്മാരുടേതായ ഈ കൊട്ടാരത്തിന് നാനൂറിലേറെ വർഷം പഴക്കമുണ്ടെന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലെ നാടുവാഴികളുടെ കൊട്ടാരങ്ങളുടേയും കേരളീയ വാസ്തുശില്പശൈലിയുടേയും മികച്ച മാതൃകയാണീ കൊട്ടാരം. മാളികയിൽ നിന്നാൽ നടുമുറ്റത്തേക്ക് ദർശനം കിട്ടത്തക്ക രീതിയിലുള്ള വാതായനങ്ങൾ, ഇടുങ്ങിയ കോവണിപ്പടികൾ, വിശിഷ്ടാതിഥികൾക്കായി നിരയോട് ചേർത്ത് സജ്ജമാക്കിയിട്ടുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങൾ, താഴ്ന്ന മച്ച്. വലിയ ചുഴിക്കുറ്റിയിൽ തിരിയുന്ന ഭാരിച്ച കതകുകൾ, മന്ത്രശാല, മടപ്പള്ളി, സംഭോരപ്പുര, സദാശുദ്ധജലം നിറഞ്ഞ നീരാഴിക്കെട്ട്, ഇടുങ്ങിയ ഇടനാഴികൾ, ഉറക്കറയുടെ മുകളിലുള്ള ചെറുവാതിൽ മുതലായവ കൃഷ്ണപുരം കൊട്ടാരത്തിന്റെ സവിശേഷതകളാണ്.

പുരാണ പ്രസിദ്ധമായ ഗജേന്ദ്രമോഷം കഥയെ ആസ്പദമാക്കി രചിച്ച ചുവർചിത്രമാണ് ഈ കൊട്ടാരത്തിലെ ഏറ്റവു മികച്ച കലാവസ്തു. കീർത്തിമോഹിക്കാത്ത അതുല്യരായ കലാകാരന്മാർ തനതായി നിർമ്മിച്ച വർണ്ണക്കൂടുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ക്ഷേത്രച്ചുവരുകളിലും കൊട്ടാരക്കെട്ടുകളിലും വർണ്ണസങ്കേതം രചിച്ചതാണ് ചുവർചിത്ര രചനയുടെ തുടക്കം. പുരാണേതിഹാസകഥകളാണ് ഈ രചനകൾക്ക് വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭാരതത്തിൽ ചുവർചിത്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമാണ് കേരളത്തിനുള്ളത്. അപൂർവവും അതിരമണീയവുമായ ഈ കലാരൂപത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കാതെപോയ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സംരക്ഷണക്കുറവുകൊണ്ടും അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടും വളരെയേറെ ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ നശിക്കുകയോ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ നാളിതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ളതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ചുവർചിത്രമാണ് കൃഷ്ണപുരം കൊട്ടാരത്തിലെ ഗജേന്ദ്രമോക്ഷം. ഭിത്തിയുടെ 49 ചതുരശ്രമീറ്റർ സ്ഥലം

അത് നിറയ്ക്കുന്നു. കുളികഴിഞ്ഞ് കയറിവരുമ്പോൾ കാണത്തക്ക വിധമാണ് ചിത്രത്തിന് സ്ഥാനനിർണയം ചെയ്തിരുക്കുന്നത്. ഗരുഡാരൂഢനായ മഹാവിഷ്ണു, മെലിഞ്ഞ കൊമ്പനാന, ആനയുടെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച തുമ്പിക്കൈയ്യിലെ താമരപ്പൂക്കൾ, ചക്രായുധം ഏറ്റ് വേദന അനുഭവിക്കുന്ന മുതല, കോപം കൊണ്ട് ചുവന്ന കണ്ണുകളോടെ ആകാശത്ത് ചിറക് വിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഗജേന്ദ്രന്റെ ദയനീയസ്ഥിതി കണ്ട് സഹതപിച്ച് നിൽക്കുന്ന ആനക്കൂട്ടം. എല്ലാം പ്രഗത്ഭനായ ആ ചിത്രകാരൻ അതിവിദഗ്ദ്ധമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത താമരപ്പൂക്കളും ലതകളും കൊണ്ടാണ് ചിത്രത്തിന് അതിരുകൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇത് കൂടാതെ മുരളീധരനായ കൃഷ്ണന്റെയും വിഘ്നേശ്വരനായ ഗണപതിയുടേയും രണ്ട് ചുവർ ചിത്രങ്ങൾ കൂടി ഇവിടെ ഉണ്ട്.

കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പുരാവസ്തു ശേഖരമാണ് മറ്റൊരാകർഷണീയത. സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിച്ച പൗരാണിക വസ്തുക്കൾക്ക് പുറമേ, ഹാരപ്പായിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ചില പുരാതനവസ്തുക്കളുടെ പ്ലാസ്റ്റർ മോഡലുകൾ, കാഞ്ഞൂർപള്ളി, മട്ടാഞ്ചേരി കോവിലകം, തൃശൂർ വടക്കുനാഥക്ഷേത്രം എന്നിവിടങ്ങളിലെ ചുവർചിത്രങ്ങളുടെ ഏതാനും മാതൃകകളും ഇവിടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ്രീവിശാഖം തിരുനാളിന്റെ വെള്ളി ഉടവാളും, അത്യപൂർവ്വമായ സംസ്കൃത ബൈബിളും, തൊടുപുഴയിൽ നിന്നും ലഭിച്ച കണ്ണാടി പ്രഭയും പ്രദർശന വസ്തുക്കളിൽപ്പെടുന്നു. കൊട്ടാരമുറ്റത്ത് മനോഹരമായ പുന്തോട്ടവും ബുദ്ധമണ്ഡപവും സന്ദർശകരുടെ സജീവശ്രദ്ധയാകർഷിച്ചുവരുന്നു.

ഡിഗ്രി ക്ലാസ്സുകൾക്കുമാത്രം

റിലയൻസ്

ശാസ്താംകോട്ട

പോസ്റ്റ് ഓഫീസിന് എതിർവശം

ബി.എ. മലയാളം

ഇംഗ്ലീഷ്, ഇക്കണോമിക്സ്